

Kitab Daniel - Nomer Tilu Puluh Salapan

Muka Lawon Nubuatan: Impian William Miller jeung Mulangkeun Deui Kaleresan-kaleresan Dasar dina Poe-poe Panungtungan

Jeff Pippenger

2024-01-03

Urang keur mertimbangkeun panerapan nubuat tina impian William Miller dina poé-poé panungtungan, nyaéta tempat sakabéh nubuat manggihan kasampurnaanana anu sampurna. Impian Miller nangtukeun kapanggihna, ngadegna, panolakan, panguburan, jeung pamulihan deui tina bebeneran-bebeneran dasar Adventisme anu dihiijikeun ngaliwatan palayanan Miller. Bebeneran-bebeneran dasar éta ngagambarkeun bebeneran-bebeneran anu disegelkeun dibuka dina taun 1798. Bebeneran-bebeneran éta dilambangkeun ku titingalian ngeunaan Walungan Ulai. Impian Miller, sakumaha kacatet dina buku Early Writings, nyaéta impian kadua anjeunna, jeung éta impian geus ditipikeun ku impian kadua Nebukadnesar, sakumaha Miller sorangan ogé geus ditipikeun ku Nebukadnesar.

Artikel-artikel saméméhna geus némbongkeun kumaha ahir kahirupan Nebukadnésar dina “tujuh mangsa” hirup kalawan haté sato galak, sacara simbolis réngsé dina taun 1798. Karajaanna tuluy dipulihkeun, sarta pikeun kahiji kalina, Nebukadnésar ngagambarkeun hiji jalma anu geus tobat sagemblengna. Dina patalina jeung “waktu ahir,” dina taun 1798, manéhna ngagambarkeun “jalma-jalma wijaksana.” Urang ogé geus ngaidentifikasi yén salaku raja kahiji Babul, pangadilan Nebukadnésar ngeunaan “tujuh mangsa,” janten tipé tina pangadilan Belsyazar anu dua rébu lima ratus dua puluh (mene, mene, tekel, upharsin), anu mangrupa raja panungtungan Babul.

“Ka pamingpin panungtungna Babul, sakumaha dina perlambang ka nu kahijina, geus sumping putusan ti Pangjaga ilahi: ‘Nun raja, ... ka maneh ieu diucapkeun; Karajaan geus dicabut ti maneh.’ Daniel 4:31.” Prophets and Kings, 533.

Sister White ngaidentifikasi Belshazzar dina jam pangadilanana minangka “raja bodo.” Dina kacindekan jam pangadilan Nebuchadnezzar, anjeunna ngawakilan “raja wijaksana,” sabab anjeunna meunang mangpaat tina pangadilan “tujuh kali,” sedengkeun Belshazzar, sanajan anjeunna terang kana sajarah éta, nolak pikeun meunang mangpaat.

“Tapi kanyaah Belsyasar kana hiburan jeung kamulyaan diri nyapekkeun palajaran-pelajaran anu saestuna teu meunang kungsi poho; sarta anjeunna ngalakukeun dosa-dosa anu sarupa jeung anu ngabalukarkeun panghukuman anu nyata ka Nebukadnesar. Anjeunna nyia-nyiakeun kasempetan-kasempetan anu ku rahmat dipaparinkeun ka anjeunna, ngalalaworakeun migunakeun kasempetan anu aya dina jangkauan dirina pikeun jadi wawuh kana bebeneran. ‘Naon anu kudu ku abdi dipigawé supaya salamet?’ nya éta patarosan anu ku raja anu agung tapi bodo éta diliwatan kalawan teu paduli.” Bible Echo, April 25, 1898.

Nebukadnesar mangrupikeun lambang “jalma-jalma anu wijaksana” dina taun 1798, anu ngartos kana nambahanana pangaweruh dina mangsa ahir.

“Kumedna gumedéna kakara gé kaluar tina biwirna, ujug-ujug aya sora ti Sawarga anu nétélakeun ka anjeunna yén waktu pangadilan anu parantos ditangtukeun ku Allah geus sumping. Dina sakedapan akal budina dicabut, sarta anjeunna jadi saperti sato galak. Salila tujuh taun anjeunna direndahkeun ku cara kitu. Dina ahir mangsa éta, akal budina dipulihkeun deui ka anjeunna, tuluy bari ningali ka luhur kalawan handap asor ka Allah anu agung di Sawarga, anjeunna ngakuan panangan ilahi dina panyiksa ieu, sarta dipulihkeun deui kana tahta karajaanna.

Dina hiji proklamasi umum, Raja Nebukadnesar ngaku kasalahanana, sarta rahmat Allah anu agung dina mulangkeun anjeunna. Ieu téh mangrupa kalakuan panungtungan dina hirupna sakumaha kacatet dina Sajarah Suci.” Review and Herald, 1 Pébruari 1881.

Dina ahir “tujuh mangsa” Nebukadnesar, anjeunna ngadamel hiji proklamasi umum, anu ngawengku ogé hiji pangakuan umum. Miller, salaku Nebukadnesar, ngalambangkeun “anu wijaksana” dina taun 1798, anu ngartos kana nambahanana pangaweruh dina mangsa ahir. Duanana miboga dua impian, sarta duanana impian kadua maranéhna masing-masing sacara simbolis nandaan “tujuh mangsa.” “Tujuh mangsa” geus dipidangkeun dina artikel-artikel saméméhna minangka pananda hiji titik transisi.

Dina taun 1798, Nebukadnesar nandaan hiji transisi tina kaayaanana anu pinuh ku kareueus, kana kaayaan jalma anu wijaksana. Ieu ngawengku pangakuanana di hareupeun umum. Taun 1798 ogé mangrupa titik transisi antara karajaan kalima jeung kagenep dina nubuat Alkitab. Ieu ogé nandaan datangna malaikat kahiji, ku kituna nandaan hiji dispensasi anyar, sabab panggeuing ngeunaan pangadilan anu bakal datang teu bisa lumangsung nepi ka karajaan kalima dina nubuat Alkitab narima tatu maotna.

Pesen éta sorangan méré cahaya ngeunaan mangsa iraha gerakan ieu kudu lumangsung. Ditétlakeun yén éta téh bagian tina “injil anu langgeng,” sarta éta ngawartakeun dibukana pangadilan. Pesen kasalametan geus dipiwarang dina sagala jaman; tapi pesen ieu mangrupa bagian tina injil anu ngan bisa diwawarkeun dina poé-poé panungtungan, sabab ngan harita bae leres yén waktuna pangadilan geus datang. Nubuatan-nubuatan nembongkeun runtuyan kajadian anu nungtun nepi ka dibukana pangadilan. Ieu kacida leresna utamana dina kitab Daniel. Tapi bagian tina nubuatanana anu patali jeung poé-poé panungtungan, Daniel diparéntah pikeun nutup jeung ngeségelna “nepi ka mangsa ahir.” Henteu nepi ka urang ngahontal mangsa ieu, hiji pesen ngeunaan pangadilan bisa diwawarkeun, dumasar kana kacumponan nubuatan-nubuatan ieu. Tapi dina mangsa ahir, saur nabi, “loba anu bakal mudik-mandir, sarta pangaweruh bakal nambahan.” Daniel 12:4.

Rasul Paulus parantos ngingetkeun gareja sangkan ulah ngarep-ngarep kana datangna Kristus dina jamanna. “Ari poé éta moal datang,” saur anjeunna, “iwal lamun murtad téh geus datang heula, sarta jalma durhaka éta geus dinyatakeun.” 2 Tesalonika 2:3. Teu saméméh murtad anu agung, jeung mangsa panjang pamaréntahan “jalma durhaka” éta, urang bisa ngarep-ngarep kana katangan Gusti urang. “Jalma durhaka” éta, anu ogé disebut “rahasia kajahatan,” “anak kabinasaan,” jeung “si jahat éta,” ngalambangkeun kapapaan, anu, sakumaha geus diramalkeun dina nubuat, kudu ngajaga kakawasaan pangluhurna salila 1260 taun. Mangsa ieu réngsé dina

taun 1798. Datangna Kristus moal mungkin kajadian saméméh waktu éta. Paulus ngaliput sakumna jaman dispénsasi Kristen nepi ka taun 1798 ku pangélingna éta. Di sisi mangsa sanggeus waktu éta kénéh warta ngeunaan katangan Kristus anu kadua kudu diproklamasikeun.

“Teu aya pesen saperti kitu nu kungsi dibikeun dina jaman-jaman baheula. Paulus, sakumaha anu geus urang tingali, henteu ngawartakeun éta; anjeunna ngarahkeun dulur-dulurna ka mangsa harita anu masih kacida jauhna pikeun ngantosan datangna Gusti. Para Reformator ogé henteu ngumumkeun éta. Martin Luther nempatkeun pangadilan éta kira-kira tilu ratus taun ka hareup ti jamanna. Tapi ti saprak 1798 kitab Daniel geus dibuka segelna, pangaweruh ngeunaan nubuat-nubuat geus nambahan, sarta loba anu geus ngumumkeun pesen pangadilan anu khidmat yén éta geus caket.” *The Great Controversy*, 356.

Dina taun 1798, sumping hiji dispénsasi anyar dina pagawean kasalametan, sarta dispénsasi anyar éta masihan hiji panggeuing ngeunaan dispénsasi séjén anu bakal dimimitian dina taun 1844. Dina parobahan éta tina hiji dispénsasi ka dispénsasi séjén, hiji panto bakal ditutup, sarta hiji panto bakal dibuka.

Jeung ka malaikat jamaah di Piladélphia tuliskeun kieu: Kieu timbalan Mantenna anu suci, anu sajati, anu nyepeng konci Daud, anu muka sarta moal aya saurang ogé nu bisa nutup; jeung nutup sarta moal aya saurang ogé nu bisa muka; Kami terang kana pagawean maneh: tingali, Kami geus nempatkeun di hareupeun maneh panto anu muka, sarta moal aya saurang ogé nu bisa nutupna; sabab maneh boga kakuatan saeutik, sarta geus ngajaga pangandika Kami, jeung henteu mungkir kana ngaran Kami. Wahyu 3:7, 8.

Muka panto nandakeun hiji dispensasi anyar. Aya parobahan dispensasi karajaan jeung pesen dina taun 1798, dina ahir indignation kahiji, anu dilaksanakeun ti 723 SM nepi ka 1798. Aya deuih parobahan dispensasi dina taun 1844, dina ahir indignation panungtungan, anu dilaksanakeun ti 677 SM nepi ka 1844. Dina taun 1798, dispensasi pesen malaikat kahiji, anu méré pangéling ngeunaan pangadilan anu keur ngadeukeutan, geus sumping. Boh Nebukadnesar boh Miller digambarkeun minangka “anu wijaksana,” dina “waktu ahir,” nalika “panto” dibuka kana dispensasi internal tina pesen malaikat kahiji jeung kana parobahan dispensasi eksternal ti sato galak laut ka sato galak bumi. Dispensasi tina pesen malaikat kahiji kacumponan nalika panto kana Tempat Mahasuci dibuka dina 22 Oktober 1844, sarta dispensasi malaikat katilu, jeung pangadilan panalungtikan, sumping.

Impian kadua Miller dimimitian nalika hiji panto dibuka dina taun 1798, sarta réngsé nalika hiji panto dibuka dina mangsa peralihan “dua saksi” anu dihirupkeun deui supaya ngawartakeun amanat Tangis Tengah Peuting. Dina harti nubuat, duanana Nebukadnesar jeung Miller ngawakilan peralihan ti karajaan sato galak ti laut kana karajaan sato galak ti bumi dina taun 1798. Duanana ngawakilan pangumuman ngeunaan deukeutna jeung datangna pangadilan panalungtikan dina taun 1844. Taun 1798 jeung 1844 ngawakilan panungtungan tina “amarah” Allah anu kahiji jeung anu panungtung ngalawan umat-Na, anu dilaksanakeun salila mangsa “tujuh kali,” sakumaha ditepikeun dina Imamat dua puluh genep. Opat puluh genep taun ti 1798 nepi ka 1844 ngawakilan ngadegkeun Bait Suci rohani, anu ku utusan perjangjian téh didatangan sacara ngadadak dina 22

Oktober 1844, nalika Kristus ngalih ti Tempat Suci ka Tempat Mahasuci.

1798 jeung 1844 nandaan mangsa peralihan (leuwih ti hiji) anu dicirian ku “tujuh kali.” Peralihan Adventisme Millerit Filadelfia kana Adventisme Millerit Laodikia dina taun 1856, ogé dicirian ku nambahanana pangaweruh ngeunaan “tujuh kali,” anu satuluyna ditolak dina taun 1863. Dina taun 1798, geus aya nambahan pangaweruh tina kitab Daniel, anu ngalebetkeun “tujuh kali” anu sarua, tina Imamat dua puluh genep, anu engkéna kudu ditolak dina ahir Adventisme Millerit Filadelfia.

Pindahna gerakan malaikat kahiji ti Piladélpia ka Laodikia digambarkeun ku tujuh taun ti 1856 nepi ka 1863. Talatah Laodikia sumping dina taun 1856, sarta salila tujuh taun, caang anyar ngeunaan “tujuh kali” anu geus dibuka segélna ngahasilkeun hiji prosés pangujian tilu léngkah anu gagal ku Adventisme dina taun 1863. Tujuh taun dipasihkeun pikeun caang ngeunaan “tujuh kali,” boh supaya ditarima boh supaya ditolak. Pindahna gerakan Adventisme Piladélpia Millerit ka Adventisme Laodikia Millerit, jadi perlambang tina dibalikna runtuyan éta dina ahir, nya éta pindahna gerakan Laodikia tina malaikat katilu ka gerakan Piladélpia tina malaikat katilu.

Ramalan genep puluh lima taun ti Yesaya nandaan awal murka Allah anu kahiji jeung anu pamungkas ka karajaan kalér, tuluy ka karajaan kidul Israil.

Sabab hulu Siria téh Damsik, jeung hulu Damsik téh Resin; sarta dina genep puluh lima taun deui Ephraim bakal diremuk nepi ka henteu jadi hiji bangsa. Yesaya 7:8.

Nubuat Yesaya ngeunaan genep puluh lima taun dipasihkeun dina taun 742 SM, sarta dina jero genep puluh lima taun karajaan beulah kalér bakal sirna. Salapan welas taun sanggeus 742 SM, nyaéta dina taun 723 SM, karajaan beulah kalér digiring kana pangabdian ku Asyur. Dina panungtungan genep puluh lima taun éta, pangambek karajaan beulah kidul mimiti dina taun 677 SM, nalika Manasye dijadikeun tawanan ku urang Babul. Ku kituna, genep puluh lima taun éta ngawakilan hiji mangsa salapan welas taun nepi ka panawanan kahiji karajaan beulah kalér, tuluy opat puluh genep taun deui nepi ka panawanan Manasye.

Eta nubuat-nubuat ngahontal panggenepanana masing-masing dina taun 1798, 1844, jeung 1863. Dina taun 1798, kajadian hiji peralihan batiniah dina warta kasalametan ku datangna malaikat kahiji, sarta kajadian ogé hiji peralihan lahiriah dina karajaan-karajaan nubuat Alkitab. Dina taun 1844, kajadian hiji peralihan batiniah dina warta kasalametan nalika panto ka Tempat Suci ditutup sarta pangadilan panalungtikan dimimitian ku datangna malaikat katilu. Dina taun 1863, kajadian hiji parobahan lahiriah nalika duanana tanduk sato galak bumi kabagi jadi dua golongan.

Tanduk Republikan kabagi jadi dua partéy pulitik anu ti harita satuluyna bakal ngadominasi sajarah sato galak bumi. Tanduk Protestan kabagi jadi dua wujud murtad, hiji golongan ngaku dirina Protestan anu ngaku ngajaga Sabat poé katujuh, jeung golongan séjén anu ngaku dirina Protestan, tapi ngukuhkeun poé panonpoé minangka poé ibadah pilihan maranéhna.

Dina éta sajarah, tanduk Protestan anu geus medal tina Jaman Poék, diuji ti 11 Agustus 1840 nepi ka 22 Oktober 1844, sarta gagal dina prosés pangujian éta tuluy ngalih tina umat Protestan nu ngajaga poé Minggu jadi umat Protestan murtad nu ngajaga poé Minggu.

Dina sajarah tanduk Protestan sajati anu diteguhkeun sarta diidentifikasi dina taun 1844, kajadian hiji prosés pangujian ti taun 1856 nepi ka taun 1863. Tuluy tanduk Protestan sajati anu ngajaga poé Sabat ngalih boh ti Piladélpia ka Laodikia, boh ogé ti umat Protestan sajati anu ngajaga poé Sabat ka tanduk Protestan murtad anu ngajaga poé Sabat. “Tujuh kali,” pakait jeung 1798, 1844, 1856, jeung 1863. “Tujuh kali,” mangrupa lambang anu pakait jeung hiji titik transisi, sarta ieu bebeneran diteguhkeun ku sababaraha saksi.

Dina taun 1798, aya paningkatan pangaweruh ngeunaan “tujuh kali,” sabab nubuat waktu anu pangheulana pisan kapanggih ku Miller nyaéta bebeneran éta kénéh. Nepi ka taun 1863, bebeneran éta geus ditampik, ku kituna nandaan kacindekan tina periode panutup genep puluh lima taun tina nubuat anu dipidangkeun dina Yesaya pasal tujuh.

Nubuat lengkep dua rébu lima ratus dua puluh taun miboga hiji rentang genep puluh lima taun boh dina awal boh dina ahirna, dina wangun sabalikna, siga gambar eunteung. Dina awal tina ahir, genep puluh lima taun (1798), anu dilambangkeun ku awal tina awal, genep puluh lima taun dina 742 SM nalika nubuat éta dipasihkeun, aya paningkatan pangaweruh ngeunaan “tujuh kali,” anu dipikaharti jeung diproklamasikeun ku kaum Millerit anu “wijaksana.” Dina ahir tina ahir, genep puluh lima taun dina 1863, aya deui paningkatan pangaweruh ngeunaan bebeneran anu sarua, anu ahirna ditampik ku “imam-imam” anu kakara dimahkotaan tina tanduk Protestan anu sajati.

Umat Kami binasa ku lantaran kurang pangaweruh; ku sabab maneh geus nolak pangaweruh, Kami ogé bakal nolak maneh, nepi ka maneh moal jadi imam pikeun Kami deui; ku sabab maneh geus mopohokeun hukum Allah maneh, Kami ogé bakal mopohokeun anak-anak maneh. Hosea 4:6.

Nambahanana pangaweruh nalika kitab Daniel dibuka segelna pakait jeung “tujuh kali,” ku kituna éta lain ngan ukur lambang hiji titik peralihan, tapi ogé lambang dibukana amanat nubuat.

Aya hiji peralihan deui anu dimimitian dina 18 Juli 2020, ku kuciwa anu kahiji, anu ngamimitian “mangsa antosan” sarta nandaan awal tina tilu satengah poé dina Wahyu pasalabelas, nalika dua saksi keur ngagolér paéh di jalan kota gedé Sodom jeung Mesir.

Tanggal 18 Juli 2020 nandaan mimiti tilu satengah poé simbolis (hiji “tujuh kali”), anu geus digambarkeun ku sajarah ti taun 1856 nepi ka 1863. Duanana période téh mangrupa lambang tina “tujuh kali.” Duanana période nandaan parobahan dispensasi (hiji transisi). Duanana période ngawakilan paningkatan pangaweruh anu patali jeung “tujuh kali.”

Dina mangsa peralihan ti karajaan Babul ka karajaan Médo-Pérsia, Daniel ngadoa doa Imamat dua puluh genep, ku kituna ngécéskeun yén doa Imamat dua puluh genep téh mangrupa hiji tanda jalan tina mangsa peralihan dina poé-poé panungtungan. Dina impian Miller, dina tungtung tujuh ungkara kecap “sumebar,” Miller boh ceurik boh ngadoa. Ceurikna nandaan titik nalika Singa ti kaom Yuda (jalma nu mawa sikat kokotor), muka segel hiji pesen anu geus disegel.

Doa Miller nandaan doa Daniel dina Imamat dua puluh genep, anu patalina jeung “tujuh kali,” sarta kajadian nalika panto jeung jandéla dibuka dina impian Miller. Tapi doa Daniel dina pasal salapan ogé saluyu jeung doa Daniel dina pasal dua. Éta ogé saluyu jeung doa pangakuan

Nebukadnésar dina panutup “tujuh kalina.”

Ku kituna doa Miller dilambangkeun ku doa dina Imamat pasal dua puluh genep, nyaéta hiji doa pangakuan umum sarta hiji doa paménta supaya rusiah nubuat anu pamungkas dibuka segelna, sabab sakabéh nubuat ngagambarkeun poé-poé pamungkas. Ku sabab éta, rusiah dina Daniel pasal dua ngawakilan rusiah pamungkas anu kudu dibuka segelna. Doa Miller, dina impianna, nyaéta hiji doa kasalempang jeung amarah anu bener ngeunaan kajahatan-kajahatan anu geus kajadian ka permata-permata di kamarna. Kasalempangna dilambangkeun ku jalma-jalma anu ngahuleng jeung ceurik dina Yehezkiel pasal salapan, dina mangsa pamasangan segel ka saratus opat puluh opat rébu.

Miller nyaksian kumaha bebeneran-bebeneran téh laun-laun dikurebkeun ku doktrin-doktrin palsu, nepi ka ahirna ngahontal hiji tahap nalika peti éta (nyaéta Alkitab sorangan) diruksak. Karuksakan peti Miller kajadian dina generasi katilu Adventisme nalika aya hiji gerakan anu disengaja pikeun nyingkirkeun Alkitab King James demi vérsi-vérsi Alkitab modéren anu geus diruksak, nu dumasar kana Katolik.

Miller ceurik, tuluy ngadoa, sarta harita kénéh hiji panto kabuka, sarta sakabéh jalma marurangkalih. Tuluy éta lalaki nu mawa sikat kokotor (Singa ti kaom Yuda) asup, muka jandéla-jandéla sarta mimiti ngabersihan. Tuluy Miller ngedalkeun kahariwangna ngeunaan permata-permata anu paburencay, sarta éta lalaki nu mawa sikat kokotor jangji yén manéhna baris ngurus permata-permata éta. Dina riweuhna pagawéan ngabersihan ku éta lalaki nu mawa sikat kokotor, Miller sakedapan meureumkeun panonna, sarta waktu manéhna muka deui panonna, runtah éta geus leungit. Permata-permata paburencay di sabudeureun rohangan, sarta éta lalaki nu mawa sikat kokotor tuluy nempatkeun peti anu leuwih gedé dina méja, ngumpulkeun permata-permata éta sarta ngalungkeunana kana peti éta bari ngadawuh, “sumping sareng tingali.”

Ucapan, “come and see,” téh lambang yén hiji bebeneran kakara dibuka segelna. Bebeneran anu dibuka segelna pikeun Miller nyaéta bebeneran pamungkas, sabab hal salajengna anu baris kajadian nyaéta hudangna Miller dina waktu “shout,” anu ngawakilan sora tarik. Miller nyaéta anu panungtungan narima pesen Midnight Cry dina sajarah kaum Millerite, jeung pas saméméh éta “shout” anu ngahudangkeun anjeunna dina impian, anjeunna nutup panonna sakeudeung. Hiji-hijina petikan dina Alkitab anu nyebut “sakeudeung” jeung “panon” téh nu nandakeun kabangkitan kahiji.

Tenjo, Kami nunjukkeun ka aranjeun hiji rusiah; urang moal saréréa sare, tapi urang saréréa bakal dirobah, dina sakeudeung, dina kedipan panon, dina tarompet anu panungtungan; sabab tarompet bakal ditiup, jeung nu maot bakal dihudangkeun dina kaayaan teu binasa, sarta urang bakal dirobah. Sabab anu bisa binasa ieu kudu maké anu teu bisa binasa, jeung anu fana ieu kudu maké anu teu fana. 1 Korinta 15:51–53.

Dina sajarah peralihan gerakan Laodikea tina malaikat katilu kana gerakan Filadelfia tina malaikat katilu, sakumaha dilambangkeun dina Wahyu pasal sabelas, Miller ngawakilan anu pangahirna pisan di antara para parawan wijaksana anu narima amanat Panyauran Tengah Peuting. Anu pangheulana narima éta nya éta anu pangrohaniahna.

“Ieu nya éta gorowok tengah wengi, anu bakal mere kakuatan ka pekabaran malaikat kadua. Para malaikat diutus ti sawarga pikeun ngahudangkeun para wali anu keur susah hate sarta nyiapkeun maranéhna pikeun pagawean agung anu aya di hareupeun maranéhna. Jalma-jalma anu pangpinterna lain nu pangheulana narima ieu pekabaran. Para malaikat diutus ka jalma-jalma anu handap asor tur satia, sarta ngadorong maranéhna supaya ngagedurkeun gorowok, ‘Tingali, Panganten Lalakina datang; kaluarlah maraneh pikeun mapag Anjeunna!’ Jalma-jalma anu dipercayakeun ieu gorowok buru-buru meta, sarta dina kakawasaan Roh Suci ngaguar pekabaran éta, jeung ngahudangkeun dulur-dulurna anu keur susah hate. Ieu pagawean henteu nangtung dina hikmah jeung pangajaran manusa, tapi dina kakawasaan Allah, sarta para wali-Na anu ngadéngé éta gorowok teu bisa ngalawanna. Anu pangrohanina narima ieu pekabaran pangheulana, sarta jalma-jalma anu baheula mingpin dina ieu pagawean jadi nu pangahirna narima jeung nulungan ngagedékeun gorowok, ‘Tingali, Panganten Lalakina datang; kaluarlah maraneh pikeun mapag Anjeunna!’” Early Writings, 238.

Dina ahir tilu satengah poé simbolis dina Wahyu pasalABELAS, pesen kahiji tina dua pesen, anu digambarkeun dina Yehezkiel pasal tilu puluh tujuh, diproklamasikeun. Pesen kahiji ngahijikeun tulang-tulang anu paéh jeung paburencay, tapi maranéhna masih kénéh paéh. Pesen éta ditepikeun ku sora anu ngagero “di padang gurun”, ku kituna nétélakeun yén pesen Yehezkiel dimimitian saméméh tilu satengah poé simbolis éta réngsé. Tilu satengah poé éta ngawakilan hiji “padang gurun”, sarta ti “padang gurun” éta pesen diproklamasikeun. “Padang gurun” ogé mangrupa lambang tina “tujuh waktu,” anu nandaan hiji peralihan jeung hiji pambukaan segel anu ngawanohkeun hiji prosés pangujian.

Aya kamekaran pesen nu lumangsung sacara progresif, sarta aya ogé panarimaan nu progresif, sakumaha kagambar dina Pekik Tengah Peuting dina sajarah kaum Millerit. Jalma-jalma nu pangrohanina pangjerona téh anu pangheulana narima pesen ngeunaan sora anu ngagorowok di padang gurun, sarta para sajarawan Adventisme nunjuk kana hiji surat nu ditulis ku William Miller sababaraha poé saméméh 22 Oktober 1844, anu dina éta surat Miller nyaksian yén ahirna anjeunna ngartos sarta narima pesen Samuel Snow ngeunaan Pekik Tengah Peuting.

“Dulur Himes nu dipikahormat: Kuring ningali hiji kamulyaan dina bulan katujuh anu can kungsi ku kuring katingali saméméhna. Sanaos Gusti parantos nembongkeun ka kuring harti tipologis tina bulan katujuh, sataun satengah ka tukang, nanging kuring can ngarasakeun kakuatan tina éta tipé-tipé. Ayeuna, mugi ngaran Gusti dipuji, kuring ningali hiji kaéndahan, hiji kasaluyuan, jeung hiji kasapukan dina Kitab Suci, anu geus lila ku kuring dipangdoakeun, tapi can katingali dugi ka poé ieu. Puji ka Gusti, he jiwa kuring. Mugi Dulur Snow, Dulur Storrs, jeung nu liana, dipaparin berkah ku sabab maranéhna janten pakakas dina muka panon kuring. Kuring geus méh nepi ka bumi. Kamulyaan! Kamulyaan! Kamulyaan! Kamulyaan!” William Miller, Signs of the Times, 16 Oktober 1844.

Dina pangulangan sajarah Pekik Tengah Peuting, sakumaha digambarkeun dina impian Miller, Miller nutup panonna sakeudeung. Ku kituna, “sajeroning sajeprét, dina kedipan panon, dina tarompet panungtung: sabab tarompet bakal disada, jeung jalma-jalma paéh bakal dihudangkeun.” Dina impian Miller, anjeunna ngalambangkeun jalma-jalma panungtung anu narima amanat Pekik Tengah Peuting, sakumaha anu lumangsung dina sajarahna sorangan. Anjeunna ngalambangkeun

jalma-jalma anu ahirna narima amanat éta pas saméméh lalaki nu mawa sikat kokotor ngumpulkeun permata-permata anu paburencay tuluy ngalungkeunana kana peti nu leuwih gedé. Dina Wahyu pasalABELAS, jalma-jalma panungtung anu narima amanat kadua ti Yehezkiel, nyaéta amanat ngeunaan opat angin Islam, anu ogé mangrupa amanat pameteraian, ngalakukeun kitu pas saméméh tarompet panungtung tina tujuh tarompet disada, nyaéta tarompet “Cilaka” nu katilu. “Sajeroning sajeprét, dina kedipan panon, dina tarompet panungtung: sabab tarompet bakal disada, jeung jalma-jalma paéh bakal dihudangkeun dina kaayaan teu binasa, sarta urang bakal dirobah.” (1 Korinta 15:52)

Petikan ieu nujul kana kabangkitan kahiji anu lumangsung dina datangna nu kadua, tapi aya ogé kabangkitan tulang-tulang garing anu paéh (dua saksi) anu lumangsung dina jam gempa gedé dina Wahyu pasalABELAS. Dina “jam” gempa éta, tarompet panungtungan tina tujuh tarompet disada, sarta para saksi nu paéh anu aya di jalan dihirupkeun deui, lain jadi urang Laodikia, tapi jadi urang Filadelfia, sabab dina tarompet Musibah anu katilu, dua saksi éta geus disegel jeung dirobah jadi teu bisa binasa, sabab maranéhna moal kungsi deui ngalakukeun dosa. Miller ngawakilan jalma-jalma panungtungan anu narima éta amanat anu ngahirupkeun dua saksi, nyaéta amanat ngeunaan opat angin Islam, sarta éta téh amanat panyegelan.

Sora tarompét éta ngahirupkeun deui tulang-tulang paéh anu garing anu pangpandeurina, anu geus sumebar di jalan Sodom jeung Mesir. Miller nyaksian kumaha bebeneran-bebeneran téh saeutik demi saeutik dikurebkeun ku doktrin-doktrin palsu. Ahirna Miller ceurik, nandaan mangsa nalika pambukaan segel téh kudu mimiti lumangsung, sabab pambukaan segel téh mangrupa karya anu lumangsung sacara bertahap. Pambukaan segel éta mimiti lumangsung dina mangsa panungtungan tina tilu satengah poé.

Sanggeus Miller ceurik, Anu ngabogaan kawasa pikeun muka segel kitab anu disegel asup kana éta carita. Dina impian Miller, éta téh Lalaki Sikat Taneuh. Tuluy Miller ngadoa, sarta harita kénéh hiji panto kabuka, nandaan titik nalika gerakan Laodikea tina malaikat katilu rék ngalih kana gerakan Filadelfia tina malaikat katilu. Doana éta nyaéta doa Imamat dua puluh genep, nyaéta doa pikeun pamahaman kana rusiah nubuat panungtungan sarta pangakuan umum kana pamberontakan anu mawa tilu satengah poé ka dua saksi, éta téh doa jalma-jalma anu disegel dina Yehezkiel pasal salapan.

Sanggeus éta doa, Kristus (jalma anu mawa sikat kokotor) asup sarta mimiti ngabersihan éta kamar. Dina ahir pagawean ngabersihan ku jalma anu mawa sikat kokotor téh, Miller merem sakeudeung, nandakeun ahir mangsa nalika tulang-tulang garing anu paéh kudu dihirupkeun deui. Tuluy jalma anu mawa sikat kokotor éta ngumpulkeun permata-permata anu paburencay di kamar Miller, sarta nempatkeunana kana peti anyar anu leuwih gedé, dina hiji méja di tengah kamar Miller, sakumaha dua saksi diangkat jadi panji. Salaku panji, maranéhna tuluy nyaur ka domba-domba Allah anu séjén, anu masih aya di Babul, supaya “datang jeung tingali” amanat anu kakara dialungkeun ku Singa tina kaom Yuda kana peti anyar anu leuwih gedé éta.

Urang baris ngawitan mertimbangkeun tetenjoan ngeunaan Walungan Ulai minangka lambang tina bebeneran-bebeneran tina kitab Daniel anu disingkabkeun dina taun 1798 dina tulisan salajengna.

Urang geus nempatkeun sababaraha titik rujukan ti heula saméméh mertimbangkeun éta hal. Kahiji nyaéta yén pekabaran kaum Millerite téh sampurna (dina tahapan tumuwuhna), tapi can lengkep. Éta diteundeun dina kerangka dua, lain tilu, kakawasaan anu nganyenyeri. Kadua nyaéta yén nalika impian Miller ngaidéntifikasi pamulihan ahir tina bebeneran-bebeneran dasar, mangka bebeneran-bebeneran dasar éta jadi “sapuluh kali leuwih caang” batan kamulyaan aslina. Titik katilu nyaéta yén gerakan malaikat kahiji (gerakan Millerite) diulang deui dina gerakan malaikat katilu, tapi kalawan sababaraha pangwatesan anu penting. Kaum Millerite salaku hiji lambang nyaéta urang Filadelfia, maranéhna téh Nebukadnesar anu geus ditobatkeun, tapi anu ahirna jeung hanjakalna, “ngawangun deui Yerikho” dina taun 1863.

Gerakan malaikat katilu dimimitian salaku urang Laodikea, anu perelu tobat, tapi tungtungna maranéhna bakal milu dina karuksakan ahir Yerikho (Yerikho jaman panungtung).

“Jurusalamet teh can sumping lain pikeun ngaleungitkeun naon anu geus diucapkeun ku para patriarch jeung nabi; sabab Anjeunna sorangan anu geus nyarita ngaliwatan ieu jalmi-jalmi wakil. Sagala kayaktian tina pangandika Allah asalna ti Anjeunna. Tapi permata-permata anu taya hargaana ieu geus ditempatkeun dina bingkai anu palsu. Cahaya mulya maranéhna geus dijadikeun ngaladénan kasalahan. Allah ngahoyongkeun sangkan éta dipiceun tina bingkai kasalahanana sarta dipasang deui dina raraga kayaktian. Ieu pagawean ngan ku panangan ilahi waé anu sanggup ngalaksanakeunana. Ku sabab pakaitna jeung kasalahan, kayaktian geus ngaladénan kapentingan musuh Allah jeung manusa. Kristus sumping pikeun nempatkeun éta dina tempatna, sangkan ngamulyakeun Allah, sarta ngagarap kasalametan umat manusa.” *The Desire of Ages*, 287.